

mají děti prostor pro to, aby si mohly uchovávat své osobní věci uzamčené.

V provedených hospitacích byl hodnocen rovněž individuální přístup pedagogů k dětem a jejich specifickým potřebám.

Tabulka 30

Individuální přístup ke specifickým potřebám dětí – podíl z hospitovaných činností (v %)

	Podíl
Prizpůsobení vhodných aktivit	38
Vhodné prizpůsobení cílů a obsahu výchovně-vzdělávacích činností	37
Vedení k formulování cílů nebo očekávání od dětí	15
Sebehodnocení nebo vzájemné hodnocení ve vztahu k očekávání a cílům	9
Individuální přístup nebyl zaznamenán	1

Z přehledu je patrná snaha pedagogických pracovníků přizpůsobovat činnosti individuálním potřebám dětí, poměrně **málo je však zastoupeno sebehodnocení a vzájemné hodnocení dětí** jako velmi **důležitého prvku sebereflexe** úspěšnosti a postavení ve skupině. V 92 % hospitovaných činností byly tyto činnosti vedeny v souladu s individuálními potřebami dítěte uvedenými v PROD. V 98 % hospitací měly děti prostor pro vyjádření vlastního názoru a diskuzi, 97 % hospitovaných činností probíhalo v příjemné atmosféře a pozitivním klimatu skupiny. Tuto skutečnost potvrzují také anonymní odpovědi dětí v dotaznících, z nichž vyplývá celková převažující spokojenost se zařízeními, s ubytováním, vybavením, chováním dospělých a možností svěřit se některému z nich se svými problémy. Na druhé straně by si děti přály zlepšit vztahy v kolektivu a uvítaly by více volnosti v režimu zařízení, což přirozeně není nijak překvapivým zjištěním.

Průběžné výsledky odborné práce s dětmi ovšem nejsou dostatečně evidovány, monitorování změn v postojích a vzorcích chování dětí není dostatečně zaznamenáváno. Uvedená **praxe významně ztěžuje koordinaci práce** jednotlivých členů odborného týmu, kteří jsou **odkázáni pouze na ústní předávání informací** týkajících se aktuálního stavu dětí. Zařízení často **nemají adekvátně zpracovány PROD**, některá zařízení **nemají nastavené funkční evaluační mechanismy**, případně je mají nastaveny jen **formálně**. Řada zařízení **nevyužívá diagnostické nástroje** zaměřené na **vzájemné poznání, posilování sociálních a personálních dovedností a nácvik dovedností komunikačních**. Zařízení sice **mají zpravidla zpracovávána strategii identifikace individuálních potřeb dětí**, ta však velmi často **není v praxi realizována**, zejména ve vztahu poskytování pravidelné a systematické péče.

Zařízení zpravidla **nemají nastaven systém aktivního zjišťování klimatu ani názorů na jeho činnost ze strany dětí a zaměstnanců**, ani ze strany **osob odpovědných za výchovu dětí**.

Dotazníky a řízené rozhovory byly orientovány také na práva dětí v zařízeních, jejich uvědomění si těchto práv a na dodržování práv ze strany zařízení.

